

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10CoCsp/65/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116213509
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2116213509.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Briškovej a členiek senátu JUDr. Zlatice Javorovej a JUDr. Bibiány Ťažiarovej, v spore žalobkyne: OTP Banka Slovensko, a.s., Štúrova 5, Bratislava, IČO: 31 318 916, proti žalovanej: M. C., nar. X. T. XXXX, trvalý pobyt T. XXXX/XX, H., o 873,73 eur s príslušenstvom a iné, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo 7. septembra 2020 č. k. 32C/28/2016-132, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovaná má voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie v zostávajúcej časti žalobu zamietol (žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania), keďže rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 23. novembra 2017, č.k. 32C/28/2016-52 vo vyhovujúcej časti, ktorým bola uložená povinnosť žalovanej zaplatiť sumu 891,50 eur (pozostávajúca z istiny 873,73 eur a úroku z omeškania vo výške 17,70 eur) s úrokom z omeškania 1% zo sumy 873,73 eur od 4. júna 2016 do zaplatenia, uplynutím odvolacej lehoty nadobudol právoplatnosť 4. apríla 2018. Predmetom konania zostal len úrok za obdobie do 3. júna 2016 vo výške 746,91 eur a úrok vo výške 30,50% ročne zo sumy 873,73 eur od 4. júna 2016 do zaplatenia, t.j. zmluvné úroky z úveru. Rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 52 ods. 1, 2, § 54 ods. 1, 2, § 488, § 489, § 494 O. z. (Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov), § 1 ods. 2, § 2 písm. d), § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ (zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení v čase účinnom ku dňu uzavretia zmluvy). Vecne zdôvodnil uzavretou zmluvou o spotrebiteľskom úvere medzi stranami konania dňa 16. mája 2013, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 1.000 eur, ktorý sa zaviazala splácať mesačnými splátkami vo výške 72,02 eur v počte splátok 18. Z dôvodu nesplácania úveru žalovanou došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru 24. júna 2014. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy, súd prvej inštancie podrobil túto zmluvu prieskumu z hľadiska obligatórnych obsahových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa ZoSÚ. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru o absencii zákonom stanovených obsahových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. c) ZoSÚ, a to adresy predávajúceho, na ktorej spotrebiteľ môže uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, pretože uvedený údaj sa v zmluve nenachádzal. Zmluva taktiež neobsahovala v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ všetky predpoklady použité na výpočet RPMN (ročnej percentuálnej miery nákladov). Ak zákon vyžaduje v zmluve uvádzať všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, je nepochybné, že do tejto kategórie je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého sa dospelo k výške RPMN. Inak by spotrebiteľ nemohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu. Vzhľadom na skutočnosť, že poskytnutý spotrebiteľský úver súd prvej inštancie považoval za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ), žalobkyni vzniklo právo len na vrátenie istiny poskytnutého úveru. Keďže predmetom konania zostalo len zaplatenie

zmluvných úrokov, žaloba bola zamietnutá. Vo vzťahu k späťvzatiu žaloby vo výške 720 eur súd prvej inštancie konštatoval, že k späťvzatiu žaloby v tejto časti došlo po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku v časti, v ktorej bolo rozhodnuté o nároku na zaplatenie istiny. O zastavení konania v tejto časti už preto nebolo možné rozhodnúť. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 C. s. p. (Civilný sporový poriadok č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov). Žalobkyňa sa domáhala zaplatenia sumy 1.638,41 eur a príslušenstva vyčísleného ku dňu vyhlásenia rozsudku 36,36 eur a 1.109,02 eur, spolu 2.783,79 eur. žalobe bolo vyhovené vo výške 927,86 eur (istina 873,73 eur, vyčíslené úroky z omeškania 17,70 eur a úroky z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku 36,36 eur). Úspech žalobkyne preto predstavoval 33,33% a úspech žalovanej 66,67%, ktorej tak vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 33,34%. Z dôvodu, že žalovanej trovy v konaní nevznikli, náhradu trov konania si ani neuplatnila, súd prvej inštancie v súlade s článkom 17 základných princípov C. s. p., upravujúcim procesnú ekonomiu, rozhodol tak, že žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalobkyňa, navrhujúc jeho zrušenie a vrátenie vecí súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolanie odôvodnila nesprávnymi skutkovými zisteniami a nesprávnym právnym posúdením vecí. Podľa názoru žalobkyne predmetná zmluva obsahuje všetky obsahové náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ. Zo zmluvy jednoznačne vyplýva, že adresa veriteľa je súčasne adresou na uplatňovanie reklamácií v súvislosti so zmluvou a teda je ňou sídlo žalobkyne (uvedené je zrejme každému priemernému spotrebiteľovi). Žalobkyňa štandardne rieši reklamácie a podnety svojich klientov, ktoré sú jej doručované. Právna úprava nevylučuje takúto možnosť, že adresa na reklamáciu bude totožná s adresou sídla veriteľa. Žalobkyňa ďalej namietala záver súdu prvej inštancie, že predmetná zmluva neobsahuje všetky predpoklady pre výpočet RPMN podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ. K sankcii bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru žalobkyňa vyslovila názor, že pre splnenie uvedenej sankcie sa vyžaduje naplnenie oboch podmienok stanovených v zákone a to absencia písomnej formy a absencia náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1 ZoSÚ. Písomná forma bola preukázateľne dodržaná, preto už z tohto dôvodu zmluva o úvere nemôže byť považovaná za bezúročnú a bez poplatkov. Predmetná úverová zmluva obsahuje aj hodnotu RPMN. Pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov je záväzná príloha č. 2 časť I. ZoSÚ. Zákon stanovuje vzorec, ktorý veritelia musia použiť pri výpočte RPMN. V časti I. je uvedený vzorec pre výpočet RPMN a v časti II. sú uvedené predpoklady použité pre výpočet RPMN. Z prílohy č. 2 vyplýva, že predpokladom nie je vzorec pre výpočet RPMN. Z časti II. prílohy č. 2 k ZoSÚ vyplýva, že za predpoklady pre výpočet RPMN sa považujú isté zjednodušenia umožňujúce výpočet RPMN, resp. ho významne zjednodušujú. V článku 1 bod 3 zmluvy o úvere sa uvádza, že pri výpočte RPMN sa vychádza z predpokladu, že zmluva o úvere zostane platná dohodnutý čas a že banka a dlžník si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v zmluve o úvere. Ak zmluva o úvere umožňuje zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a zmenu poplatkov zahrnutých v RPMN, ktoré sa však nedajú určiť v čase jej výpočtu, vychádza sa pri výpočte RPMN z predpokladu, že úroková sadzba spotrebiteľského úveru a ostatné poplatky zostanú nemenné a budú platiť až do konca platnosti zmluvy o úvere. Ak zmluva o úvere umožňuje dlžníkovi čerpať peňažné prostriedky ľubovoľne, celková výška spotrebiteľského úveru sa považuje za vyčerpanú okamžite a v plnej výške. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ v čase uzavretia úverovej zmluvy nešpecifikovalo ako majú byť v zmluve o úvere uvedené predpoklady, použité pre výpočet RPMN. Predpoklady použité na výpočet RPMN sú uvedené v prílohe č. 2 ZoSÚ, ktorý bol zverejnený v Zbierke zákonov Slovenskej republiky. Podľa § 2 zákona č. 1/1993 Z. z. o Zbierke zákonov Slovenskej republiky, o všetkom čo bolo v Zbierke zákonov uverejnené, platí domnienka, že dňom uverejnenia sa stalo známym každému, koho sa týka; domnienka o znalosti vyhlásených všeobecne záväzných právnych predpisov je nevyvrátiteľná. Rovnako v zmysle § 15 zákona č. 400/2015 Z. z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov, o všetkom čo bolo v Zbierke zákonov vyhlásené sa má za to, že dňom vyhlásenia sa stalo známym každému, koho sa to týka. Z vyššie uvedeného vyplýva, že dňom zverejnenia ZoSÚ sa tento zákon, vrátane prílohy č. 2, ktorá obsahuje predpoklady použité pre výpočet tejto RPMN, stali známe každému, vrátane žalovanej. Znenie uvedené v článku 1 bod 2 zmluvy o úvere plne zodpovedá požiadavkám ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ. Pre priemerného spotrebiteľa je pri rozhodovaní o tom, či je určitý typ úveru pre neho výhodný alebo nie, podstatná predovšetkým čiastka, ktorú musí zaplatiť a jej porovnanie s poskytnutou výškou úveru, čo je v danom prípade zo zmluvy o úvere zrejme.

3. Žalovaná vyjadrila súhlas s napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie.

4. Odvolací súd podľa § 34 CSP (Civilný sporový poriadok zákon č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

5. Žalobkyňa v odvolaní namietala predovšetkým záver súdu prvej inštancie o absencii obsahovej obligatórnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ (uviedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov), ako aj podľa § 9 ods. 2 písm. c) ZoSÚ (adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť), ktoré boli dôvodom sankcie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

6. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

7. Zákon o spotrebiteľských úveroch stanovil osobitné náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy tak, aby za účelom odstránenia faktickej zmluvnej nerovnováhy bol spotrebiteľ účinným spôsobom informovaný o podmienkach spotrebiteľského úveru a vedel lepšie ako pri nespotebiteľskej úverovej zmluve posúdiť všetky právne dôsledky vyplývajúce pre neho z uzatvorenej úverovej zmluvy. Niektoré ustanovené náležitosti a to práve tie, ktoré sú uvedené v § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ (v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy) zákonodarca v prospech ochrany spotrebiteľa preferoval až do takej miery, že ich neuvedenie v písomnej forme sankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru ako sankciu pre dodávateľa, ktorý nerešpektuje zákon a tým spotrebiteľa vystavuje nerovnému postaveniu (uvedené už odznelo v rozhodnutí Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/127/2015).

8. Právny následok bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ v znení do 9.6.2013, nastáva štyroch prípadoch: ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r), a y), c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

9. Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že ide o alternatívne („alebo“) stanovené prípady porušenia povinností podľa ZoSÚ, v dôsledku ktorých nastáva zákonná sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, teda nejde o kumulatívne stanovené podmienky. Poukaz žalobkyne na nutnosť kumulatívneho splnenia podmienok pre vznik dôsledku porušenia povinnosti podľa § 11 ZoSÚ nebol správny, keďže v čase uzavretia zmluvy o úvere už samotná absencia obsahových náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) zmluvy o spotrebiteľskom úvere, mala za následok sankciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Požiadavka kumulatívneho naplnenia nedostatku písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere a súčasne obsahových náležitostí zmluvy, by nemohla obstať už z dôvodu, že v prípade dodržania písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere, by nedostatok niektorej z taxatívne vymedzených obsahových náležitostí zmluvy podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ, nebol spôsobilý privodiť následok sankcie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

10. Žalobkyňa v odvolaní vo vzťahu k záveru o absencii všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN poukázala na zákonnú úpravu výpočtu RPMN, pre ktorý je záväzná príloha č. 2 ZoSÚ, ktorá upravuje jednak vzorec pre výpočet RPMN a tiež predpoklady použité pre výpočet RPMN. K naplneniu tohto zákonného predpokladu uviedla tvrdenie, že dňom zverejnenia zákona o spotrebiteľských úveroch (ZoSÚ), vrátane prílohy č. 2, ktorá obsahuje predpoklady použité pre výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, sa stali tieto predpoklady známe každému, teda aj žalovanej. Vedomosť žalovanej o obsahu legislatívneho textu uvedenej právnej normy je však bez právneho významu na splnenie si zákonnej povinnosti veriteľa voči dlžníkovi (spotrebiteľovi). Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ vyžaduje, aby práve písomná zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala všetky predpoklady použité pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Zverejnenie zákona o spotrebiteľských úveroch nemá

žiaden vplyv na splnenie požiadavky zákonodarca o obligatórnych obsahových náležitosti zmluvy o sporiteľskom úvere, bez ohľadu na to, či spotrebiteľ právnú úpravu pozná alebo nie.

11. Keďže žalobkyňa neuviedla, ktoré konkrétne predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov boli v zmluve o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi stranami konania uvedené, záver súdu prvej inštancie o absencii jednotlivých predpokladov použitých na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov a s tým spojenej sankcii bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (§ 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ) bol opodstatnený. Na uvedený záver nemôže mať vplyv samotný poukaz žalobkyne na citáciu ustanovenia § 19 ZoSÚ v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere.

12. Zmyslom údajov o RPMN obsiahnutom v zmluve o spotrebiteľskom úvere je poskytnúť spotrebiteľovi pravdivú informáciu v číselnom vyjadrení o skutočnej výške nákladov súvisiacich so spotrebiteľským úverom. RPMN by teda mala odzrkadľovať skutočnú cenu spotrebiteľského úveru, ktorá umožní spotrebiteľovi posúdiť rozsah jeho záväzkov. Súčasne je dôležitou informáciou i z hľadiska výhodnosti spotrebiteľského úveru, pretože pre spotrebiteľa sa ako najvýhodnejší môže javiť úver, ktorý má najnižšiu hodnotu RPMN, pri porovnateľných parametroch úveru. Samotný údaj o výške RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere je však nepostačujúci z hľadiska naplnenia uvedenej požiadavky a preto zákon v ustanovení § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ vyžaduje aj uvedenie jednotlivých predpokladov použitých na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. V prípade absencie týchto predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, je samotný údaj o výške RPMN nedostatočný. Celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti s poskytnutým úverom, je samostatnou obsahovou obligatórnou náležitosťou zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ, ktorým údajom však nemožno obísť požiadavku uvedenia všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN.

13. Súd prvej inštancie preto dospel k správne právnemu záveru o sankcii bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, v dôsledku čoho žalobu o zaplatenie zmluvných úrokov dôvodne zamietol (neuviedenie adresy predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, aj v prípade ak by predmetná zmluva tento údaj neobsahovala, čo nebolo v spore preukázané, nemal vplyv na posúdenie rozsahu záväzku spotrebiteľa, s ktorou požiadavkou sa spája sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v zmysle eurokonformného výkladu ustanovenia § 11 ods. 1 ZoSÚ. Iné odvolacie námietky vznesené neboli.

14. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

15. Potvrdzujúci výrok odvolacieho súdu sa vzťahoval aj na rozhodnutie súdu prvej inštancie o náhrade trov konania, keďže pomer úspechu a neúspechu stranami konania namietaný nebol. Žalovanej vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 33,34 %, avšak v dôsledku toho, že žalovanej trovy konania v spore nevznikli (žalovaná si náhradu trov konania ani neuplatňovala), náhrada trov konania žalovanej priznaná nebola.

16. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná v plnom rozsahu, preto jej vznikol nárok na náhradu trov konania voči žalobkyne v odvolacom konaní neúspešnej. Ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu trovy v konaní nevznikli, je v súlade s článkom 17 základných princípov CSP zakotvujúcim procesnú ekonomiu, rozhodnúť priamo tak, že sa strane nárok na náhradu trov konania nepriznáva (porov. uznesenie NS SR sp. zn. 7Cdo/14/2018). V odvolacom konaní si žalovaná, ktorá bola v tomto konaní úspešná, náhradu trov konania neuplatňovala, ani jej podľa obsahu spisu v odvolacom konaní trovy nevznikli, preto odvolací súd rozhodol tak, že žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

17. Rozsudok prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.